

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dne 18. januarja 1887.)

Poročilo deželnega odbora o reorganizaciji deželnega stavbenega urada izroči se finančnemu odseku, drugo deželno odborovo poročilo o prošnji občin Ajdovica in Dvor za uvrstitev občinske ceste mej Vrbovcem in Dvorom mej okrajne ceste gospodarskemu odseku.

Poslanec Detela v imenu finančnega odseka poroča o zgradbi mostu čez Savo pri Dolu, za kar so uležile ob Savi ležeče občine prošnjo za podporo. Prošnji pa ni pridejan noben načrt, tudi ne proračun, koliko bode stroškov. Treba bode, ker ima tudi cestni odbor svoje predloge staviti, mnogo poizvedovanj. Prošnja se izroči deželnemu odboru, da bode natančneje poizvedel in o svojem času deželni zboru o tem poročal.

Dr. Vošnjak poroča v imenu finančnega odseka o prošnji podobčine Narin za podporo za napravo mostu čez potok Stržen in nasvetuje donesek 50 gld.

Poslanec Dežman pravi, da neče nasprotovati dovoljenju te podpore, a ker se prošnje v tistih zadevah jako množe in se za vsako cesto in most zahteva podpora iz deželnega zaklada, trdi, da nekaj ni bilo tako. Pri Litiji so zgradili kmetje preko Save sami most, kar priča latinsko pisana spomenska ploča, katero je pri mestu 1770 l. kranjska kmetijska družba uzidala in na kateri se hvali požrtovalno delovanje kmetov, ki so most iz lastnih stroškov postavili. Kako bi bilo, ko bi se s takimi spominskimi pločami kmetovalci navduševali, da bi mostove sami na lastne stroške delali. Posebno duhovščina in učitelji bi v tej zadevi lahko mnogo koristili. (Glasen smeh in veselost po vsej zbornici.)

Poročevalec dr. Vošnjak odgovarja, da je bilo prejšnje čase lahko iz takozvane proste volje graditi mostove in ceste, ko so kmete biriti stražili in jih silili toliko časa, da je bilo delo izvršeno. Mnogo ustreženo s spominsko pločo ni bilo kmetom, kajti, ako so prav zijali v latinski napis, ga vender neso razumeli. Danes bi se ničesar ne opravilo s takimi spominskimi pločami, svet je prepraktičen, sploh pa bi spominska plošča stala menda ravno toliko, kakor nasvetovana podpora. Podpora se potem dovoli. Dr. Vošnjak poroča za finančni odsek

o prošnji občine Šturija za podporo za zgradbo studenca za pitno vodo. Ker ima ta občina veliko stroškov za šolsko poslopje, katero bode stalo 4700 gld., nasvetuje se podpora 50 gld. Vsprejeto. Dr. Vošnjak nasvetuje za finančni odsek, naj se dovoli šolskemu svetu v Pečah pri Moravčah za šolski vrt 50 gld. Vsprejeto. Dr. Vošnjak poroča v imenu finančnega odseka o prošnji posestnikov iz Fužin okraja kranjskega za podporo za napravo mostu, katerega njim je povodenj lansko leto podrla. Poročevalec nasvetuje, da se prošnja izroči deželnemu odboru, da se prosilec dovoli primerno podporo iz kredita, odločenega v podporo po elementarnih ne-zgodah poškodovanih. Obvelja.

Dr. Polukar poroča v imenu finančnega odseka glede stavb za obrambo bregov na Gorenji Savi in glede podpore, ki naj bi se v ta namen dovolila iz deželnega zaklada. Sava na tem kraji čedalje bolj odnaša svet in zadnjih 60 let odnesla je že tri hiše, jedna hiša pa je zopet zdaj v nevarnosti, torej je nujno treba, da se Sava na tem kraji uravna. Vse delo bode stalo 19.000 gld. Deželni zbor je dovolil 1400 gld., a ker vlada ni dala več ko 400 gld., se gradnja obramb ni mogla pričeti. Zdaj, ko se je deželni predsednik sam na mestu prepričal, kako velika je nevarnost tudi za državni most preko Save in celo za državno železnico, uvideva vlada, da bode morala tudi sama energično poseči v delo, da se kaj izdatnega izvrši. Deželni zbor naj dovoli v ta namen že lani dovoljenih 1400 gld., razven tega pa nasvetuje finančni odsek, da se vrhu tega dá še 3600 gl., torej vkupe 5000 gl. Blizu 1200 gld. imeli bi plačati tamošnji prebivalci dve tretjini 12.000 gld. pa ima plačati državna blagajnica. Poročevalec nasvetuje, da se dovoli svota 5000 gld. iz deželnega zaklada, a da se ta svota le dovoli, kadar vlada prevzame druge stroške.

Deželni predsednik baron Winkler izjavlja, da je c. kr. vlada jako zadovoljna, da se dovoli od strani deželnega zbora tako izdaten znesek in da bode on ministerstvu to najgorkeje priporočal. A pri dovolitvi podpore udeležena so tri ministerstva, ministerstvo notranjih zadev, poljedelsko in trgovinsko. Za dovoljenje za podporo, trebalo bode le še nekaj časa. Nevarnost pa je velika, da Sava ne odnese še jedne hiše, torej je silno potrebno, da se delo hitro prične, na najnevarnejših mestih s

podporo od dežele dovoljeno in to v dogovoru z okrajnim cestnim odborom, z okrajnim glavarstvom in če treba z deželno vlado.

Poslanec Detela pravi, da ne gre zavlačevati te zadeve in čakati, da bi se deželna podpora še le potem uporabila, kadar bode vlada izrekla svoje mnenje. Naj bi se po stavbenem načrtu takoj izvršile najpotrebnejše zgradbe. Poročevalec naj tedaj predlog spremeni in naj se dovoljeni denar takoj porabi za delo.

Dr. Sterbenec podpira nasvet predgovornika.

Poročevalec dr. Poklukar pravi, da ne more pritrjevati predlogu, naj bi se nasvet finančnega odseka prenaresil. Tudi z odsekovim predlogom dalo se bode potrebno doseči. Politično oblastvo naj le energično zahteva od g. Majdiča, da se oni del jezua, ki je zrušen, takoj odpravi iz Savske struge in takoj bode Gorenji Savi pomagano. Treba je odločnosti in takoj bode nevarnost v veliki meri odstranjena. Če se pa dovoli podpora brez zagotovila vladne podpore, ostal bode le zmirom še provizorij in vedelo se ne bode za nič gotovega. V jednom meseci pa, ako deželni odbor to zadevo deželni vladi takoj izroči in se ista hitro obrne na Dunaj, bode se že izposlovalo dovoljenje za podporo.

Poslanec Detela pravi, da s popravo jezua ne bode nič pomagano. Sava trga zdaj ozemljo, kakor prej nikdar ne. Sploh pa se ljudstvo čudi, da je toliko napeljanega kamenja, a delo se vender ne prične.

Pri glasovanju se podpora 5000 gld. dovoli, a dostavek, da bi se še le dovolila takrat, ko država podporo dovoli, se ne vsprejme.

Dr. Sterbenec poroča v imenu odseka za deželno odborško poročilo in sicer o „ustanovah“ § 9. Ker je to poročilo deželnega odbora jako zanimivo in ga doslej ni, kolikor uam znano, priobčil nobeden tukajšnji list, priobčujemo ga v polnem zadržaji. Slovi tako:

Že leta 1884 obrnila se je prednica reda ubogih šolskih sestra de Notre Dame v Gorici z ulogo predloženo dne 31. oktobra 1884 na deželni odbor ter je prosila naznanila, se bode-li v zasebno šolo za deklice, ki jo nameravajo sestre napraviti pri Novem mestu in vanjo sprejemati tudi gluhone deklince kot deželne ustanovljenke, določila primerna svota iz dohodkov bogate Holzapfelneve ustanove,

LISTEK.

Mesečna pisma.

I.

Gospod urednik! V bivšej Vojnej Krajini je imel vsak moški človek svojo konduito listo, v kateri se je beležila dobra in slaba stran njegova; tako se je dogodilo, da je nekemu kapetanu polkovnik zapisal v konduito samo dve besedi, namreč: „Trinkt viel“, in ti besedi bi ga bili gotovo moralno ubili, da ni polkovnik avanziral za generala ter mesto napravil mlajšemu, ki je kot polkovnik bil bolj naklonjen svojemu kapetanu, in ki je napisal pod gornje besedice: „Vertrag aber auch viel,“ kar seveda je paralizovalo prejšnjo opazko ali jo vsaj ublažilo. Ko se čez nekaj let zopet premeni komando v regimentu, je dobil naš kapetan novo kvalifikacijo in sicer: „Hat sich im Saufen gebessert“.

Ker mi je Vaš potopisni arabeskar v IV. številki druge serije potopisnih arabesk zapisal lenobo

v konduito, pa ker imamo zdaj pisateljsko društvo v Ljubljani, ki menda vodi kako evidencijo nad našimi pisatelji, a jaz sem vsakako opravičen, da se prištevam mej slovenske pisatelje, bodoč me je pokojni pisatelj Ivan Macun z vsemi mojimi pridevki postavil v književno zgodovino štajerskega slovstva, se bojim, da ne bi kdo rekel, ali celo napisal, da sem se v lenobi poboljšal, odkar sem odšel daleč od Vas v samotne kraje, v svet, ki je z deskami obit, kjer se ne poznajo niti poštene kočije, kamo li železniškega vagona.

Zato pa nikarte misliti, da se mi tako strašno hudo godi; ko bi jedenkrat naš Prostoslav Kretanov prikrevsal s svojo ombrello v naše kraje, li bi videli, koliko bi Vam on znal povedati o lepeji legi mesteca v krasnej vinorodnej babjeji gori, o starem gradu sredi mesta, o krava, ki hodijo na pašo vsako jutro, ter se istim redom vračajo zvečer v svoje hleve, o goskah, ki se sprehajajo po ulicah, o djevojkah, ki rade hodijo v cerkev, pa še rajši na ples itd. Ko bi jaz imel le količkaj poetične žile v svojih prstih, napisal bi marsikaj ne le o lepih vinogradih, ki me okrožujejo in ki rode vsako jesen

na milijone vinskih kapljic, segel bi celo po pečenkah, ki se sečejo po paši na obeh straneh ceste, koder človek potuje, ali meni manjka tak božji dar čisto, celo dar opazovanja mi je izginil, odkar sem zgubil kompas, ki pokazuje političke odnose v moje ožje domovini, ter odkar ne razumem več politike naših „prvakov“, če je še sploh kaj imajo.

Čeravno vidim in vem, da je preja Vaših Ljubljanskih in sploh kranjskih razmer vedno bolj zamotana in nebo čim dalje oblačnejše, sem se ipak spravil nad ta le mesečna pisma, prvič, da prestrižem svoj molk, drugič iz usmiljenja do mojega prijatelja in druga pod črto Prostoslava, da ne bo več tako čisto sam capljaj po predelih „Narodovega“ listka. Pa tudi Vas, gospod urednik, želim včasih razveseliti, vsaj jedenkrat na mesec, Vas, ki se pričate dan za dnevom z nemškutarijo in ki bijete boj za obstanek, mej tem, ko jaz živim v miru in redu, ko „bubrez v loju“. Ni ga tukaj nemškutarja, ki bi me razdražil in mi pognal krv v možgane, mirno gledam okolu sebe in srečavam same prijazne obraze, nihče ne pokazuje s prstom za menoj, ve-leč: „das ist auch ein solchteuer“, — Vam čisto

ki se ima v kratkem ustanoviti, ter se porabila za deželne ustanove za gluhoneme deklice v navedenem zavodu in ali se v tej zadevi more že zdaj dati odločno zagotovilo. Deželni odbor predložil je to ulogo, priporoča je c. kr. deželni vladi kot ustanovni nadoblastniji, katera pa je na podlagi zaslivanja c. kr. finančne prokurature z dopisom dne 18. januarja 1885 št. 11.219 izrekla, da je name ravana poraba jednega dela obresti navedene ustanove za vsprejemanje gluhtonemih deklic v zavod, ki ga nameravajo ustanoviti usmiljene sestre pri Novem mestu, v nasprotju z zadnjo voljo zapustnika in da ji torej pravno in postavno ne more pritruditi. Novo pa se je zasukala ta zadeva vsled dopisa c. kr. deželne vlade dne 18. aprila 1886, ki se tako-le glasi: „Kakor je znano slavnemu deželnemu odboru, dohaja od leta do leta več prošelj za vsprejemanje gluhtonemih otrok v zavode za gluhoneme ob stroških dotičnih ustanov. Za dve izpraznjeni mesti Fran Holdheimove in za jedno izpraznjeno mesto grofinje Stubenbergove ustanove za gluhoneme se v pretečenem letu ni oglasilo nič manj kot 31 prositeljev. Velika je torej potreba ustanovitve lastnega zavoda za gluhoneme v deželi. Da se uresniči in izpelje ta misel, je zdaj na razpolaganje:

1. Vse vsled volila z dne 1. septembra 1862 sporočeno premoženje dne 21. januarja l. 1868, umrlega dekana Ignacija Holzapfel, kateri „je vse svoje premoženje posvetil zavodu za gluhoneme na Kranjskem, ki se ima ustanoviti.“ Vsled dobrega gospodarjenja znašalo je to premoženje koncem junija 1885 v javnih obligacijah . . . 182.100 gld. v uknjiženih zasebnih terjatvah . . . 7.120 „ skupaj . . . 189.220 gld. Obresti znašajo na leto 8148 gld, 17 kr.

2. Vsled oporoke dne 17. avgusta 1858 sporočeno premoženje knezoškofa Antona Alojzija Wolfa, kateri „je osem po pet odstotnih državnih obligacij po 1000 gld., katere so primerno vinkulirani, določil za morebitno ustanovitev zavoda za gluhoneme v Ljubljani.“

Po spisih, ki so se kratkim potom dobili od deželnega knjigovodstva, znašalo je to premoženje koncem leta 1884, 35.363 gld. v javnih obligacijah, kar je neslo 1499 gld. 41 kr. obresti. Mej tem ko se nahaja Wolfova zapuščina v rokah in gospodarjenji slavnega deželnega odbora, shranjeno je Holzapfelno sporočeno premoženje pri c. kr. deželni izplačevalnici ter se plodonosno nalaga po naročilih deželne vlade.

Meseca aprila p. l. obrnil se je red usmiljenih sestra sv. Vincenca de Pavla v Ljubljani na deželno vladu s ponudbo, da je pripravljen ustanoviti v Ljubljani zavod za vsprejemanje slepih in gluhtonemih in sicer proti plačevanju oskrbnine po 150 gld. za vsako osebo na leto in pod tem pogojem, da se iz zapuščine dekana Holzapfel na dovoli redu brezobrestno posojilo, ki se zna tudi zavaroovati, v znesku 50.000 gld., katero se bode povrnilo z znižanjem oskrbovalnine (morebiti po 50 gld. za osebo na leto) ali pa v gotovini v času, ki se naprej ne dá določiti.

(Dalje prih.)

druga poje nego meni, in pri Vašem poslu menda še spati ne morete mirno, jaz pa še imam precej dobro spanje, naročito, če slavimo kje kakšno svetkovino, pa me izberejo „per acclamationem“ predsednikom kakšnega stola, ne sicer sodbenega, nego navadnega stola, na katerem flaše stojijo in ležijo pečeni purani. Pri takih priložnostih se rado zgodi, da me društvo „cum applauso“ promovira za doktorja juksa.

Vidim Vas v duhu, kako se Vam silijo ustne na smeh in čujem Vas, kako govorite: „aha! zdaj vemo, zakaj nima časa Spectabilis.“ — a motite se, meni se pisati ne dá, če pomislim, da bo brž ko ne, kedar umrjem, nekdo pisaje notico o tej smrti dejal: „Spectabilis je bil liberalen listkar, ki je dosti pisaril, sicer pa ni škoda zanj!“

Toda pustimo to prihodnosti.

Kadar čitam, kako vaši „Šulfrnjaki“ hočejo siloma ponemčiti našo mladež, mi pride na misel, kako so svoje dni nemčili Vojno Krajino, ali ista je zdaj tako hrvaška, kakor da ni bila nikoli pod komando. Ipak obstoji mej nemčenjem vojne Krajine in nemčenjem naroda velika razlika. V Krajini so nemčili samo možko deco, za žensko deco

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 22. januarja

Ruska društva v Galiciji poslala so peticijo na državni zbor, da ne bi še dalje odlašal verifikacije volitev, proti katerim so se uložili protesti. Pri zadnjih volitvah so se v Galiciji godile razne nezakovitosti. Proti tem volitvam so Rusi uložili proteste. Državni zbor pa vedno odlašá verifikacijo dotičnih volitev.

Češki deželni zbor bode nekda zboroval še do 26. t. m. Nemški listi se že jezé, da Čehi nalašč posvetovanja zavlačujejo, da bi deželni zbor tako dolgo zboroval, da mandati nemških poslancev zgube veljavo. Vlada pa podpira Čeha. Kakor se vidi, se Nemci nič kaj ne vesele novih volitev. Pet mandatov bodo gotovo zgubili, ker so od zadnjih deželnozbornih volitev Čehi dobili večino v Praškej in Plzenskej trgovskeji zbornici. V kmetskih občinah in mestih pa utegne gospodarska stranka kje zmagati. Nemški liberalci so mislili, da bodo z izstopom iz deželnega zbora kar vrgli sedanjo vladu. Ker se jim to ni posrečilo, se že kesajo, da so storili to neumnost.

Ko se je v gališkem deželnem zboru razgovarjalo o proračunu šolskega zaklada za 1887. leto, pritoževal se je predsednik ruskega kluba, pater Kačala, da se v ljudskih šolah ruski element zanemarija in zahteval je tako preorganizacijo šol, da se bode mladina bolj praktično izobrazila. Sedaj se v Galiciji v šolah še toliko ne ozira na ruščino, kakor se v Rusiji na poljščino. Knez Jurij Czar-torski je zavračal trditve Kačale, a ne posebno uspešno. Rus Leninski je opozarjal posebno na to, da v mnogih občinah je jedva na 60 ruskih 5 poljskih otrok, pa se vendar poljske ljudske šole ne preustrojijo v ruske. Pritoževal se je, da si mnogi šolski nadzorniki z vsemi sredstvi prizadevajo popoljšati rusko mladino. Vladni zastopnik je obetal, da bode deželni šolski svet se oziral na pritožbe Rusov in odpravil krivice, ki se jim gode. Poljaka pl. Rozvadovski in poročevalec dr. pl. Mačejski očitala sta Rusom, da netaktno postopajo, ker napadajo osebo, ki neso navzočne, da bi se mogle zagovarjati.

Vnanje države.

Prihodu bolgarske deputacije v Carigrad pripisuje se velika važnost v turških vladnih krogih. Turška vlada želi sedaj slišati deputacijo, ko se je posvetovala s Cankovom. Nadeja se, da se jej bode posrečilo napraviti take razmere v Bolgariji, ki bodo Rusiji po volji, in da bode potem mogoče voliti kneza. Kalčev odpotoval je iz Rima naravnost v Sofijo, da bode poročal vladi o dosedanjih uspehih deputacije in dobil navod, kako naj deputacija postopa v Carigradu.

Srbsko prebivalstvo je silno nevoljno na tabačno družbo. Monopolni uradniki so streljali pri Ada-Kalehu na družbo izletnikov in ranili več osob. Preiskava se je sicer začela, toda bode javljane potolažila razdraženi narod.

Pri volitvah za grško zbornico je voljenih 99 vladnih pristašev in 50 opozicijonalcev.

Francija nakupila je na Danskem mnogo konj za vojsko. Zadnje dni se je čez 3000 konj po železnica skozi Belgijo prepeljalo na Francoske.

V Nemčiji je že živahno volilno gibanje. Vse stranke so že izdale svoje volilne oklice, ki so pa jako kratki. Nemški konservativci pravijo, da triletno dovoljenje vojakov že zategadelj ne zadostuje, ker bi potem pri vsacih novih volitvah bila vojska predmet volilne borbe. Njih gaslo je: Ne parlamentarska, temveč cesarska vojska! Oklic narodnih liberalcev dolži opozicijo, da jej manka domoljuba. Brez potrebe je zasejala razpor v mlado parlamentarno življenje in spravila pridobitve 1871. leta v nevarnost. Svobodomiselná stranka trdi v svojem

jim ni bilo mar in ravno to je krivo, da se je do mač jezik čist uzdržal v obitelji; Vaši „Šulfrnjaki“ so zdaj dosti modrejši, ko nam nemčijo deco obojega spola, in to je pogibeljno. Branite, da Vam ne ponemčijo ženske dece, pa se Vam ne bo bati narodove smrti.

Nemška kultura je v bivšej Vojnej Krajini dosti razprostranjena, no ni nevarna, ampak samo smešna je v svojih posledicah. Kako so izučeni „Regimentsschüller“ hrvatski mislili, a nemški pisali, se vidi iz sto in sto smešnic, ki še kurzirajo kot spomin na stare pretekle čase. Če so na pr. silive dobro obrodile, pisal je graničar: „Die cvečken haben gut geboren“. Ko se je kapral Božo Trkulja v Savi utopil, ko je „zdravo Marijo“ (večno luč) zvonilo, upisal je feldbaba svoj Bericht tako le: „Korporal Božo Terkulja hat sich gestern in der Save bei der gesunden Maria einkanonirt“.

Tak je bil plod nemškutarjenja v Vojni Krajini. Kakov plod bodo porodili pri Vas „Šulfrnjaki“, sicer ne vem povedati, samo želim in rečem po graničarski: „Sie mögen sich alle einkanoniren!“

Do bodočega meseca ostajem Vaš mesečni

Spectabilis.

volilnem oklici, da razpust državnega zbora nikakor ni utemeljen ter je naperjen le proti ustavnim pravicam naroda. Oklic katoliškega centra pravi, da je sedanji trenutek zelo važen ne le za zakonodajstvo prihodnjih treh let, ampak za celo bodočnost ustavnega življenja. Opirajoč se na zaupanje volilcev pokazal se je centum vselej kakor „trden stolp“, dočim so druge stranke se krojile in preustrojevale. Pa tudi sedaj se nadejajo dosedanja zastopniki katoliškega centra, da bodo volilci sijajno pokazali svojo slogu in nezavisno mišljenje ter verno izpolnili svojo dolžnost.

Danski vojni minister je ob priliki neke slavnosti omenjal, da Danci nikdar ne smejo pozabiti, da mnogo vernih rojakov vzdihuje pod pruskim orlom v sužnosti. Toda tožiti nič ne pomaga, treba se je pripraviti, da si zopet prisvojimo zgubljene pokrajine. Nekateri mislijo, da bi vse nič ne pomagalo, toda njih mnenje ni patrijotično. Danci morajo biti složni, da se pripravijo na bodoči boj, katerega ob priliki začno.

Dopisi.

Od nekod 21. januarja. [Izv. dop.] Denar sveta vladar — kako resničen je ta pregovor, svedoči nam zopet zadnja dopolnilna volitev na Vrhniki, kjer je znana petorica Vrhnjskih pseudomagnatov spravila svoje 4 nemčurske odbornike v občinski odbor, da bodo g. županu pomagali voziti po motni vodi njegovo znamenito „gondulo“.

Dragi, o predragi veslači Vrhnjske gondule! vskliknil sem čuvši novico, da stane vsaki veslač, ki bo vozil po Vrhnjskih mlakah to slovečo gondulo, 300, ne v laških lirah, ampak v naših avstrijskih goldinarjih.

Res težavna mora biti po vaših vodah vožnja, da tako drago veslače plačujete — ali ste pa vi, cenjeni vitezi, razsipni, kakor nekdaš sloveči beneški dožje. „Saj je prov nej pride gnar med lji“ — pravo imaš dragi Korel — mogoče, da se ljudstvo, ko mu pride denar v roke, da ne bode v revščini in potrebi, ne bode dalo več zapeljati — sedaj pa je vodi denar, ne razum in zdrava pamet, zato se ti dá voditi kakor gladni medved svojemu voditelju-komedijantu. Dobro in prav je, da se ljudstvu pomaga, da se mu dá zaslužka, pa gorje ljudstvu in njega voditeljem, ki hlepijo z neznačajnostjo priti do denarja. Podkupljivemu ljudstvu ni sveta ni pravica, ni vera, ni domovina.

Svet se vrti, gondula okolu sveta in v nji 4 odborniki, 1200 gld. vredni, pa prišlo bode, ko bodo ti razsipni gondolieri klicali: fuimus Troes . . . takrat bo zopet prišel oni veliki mož, ki „butula na ta velki boben“ in bo butulal: „Sic transit gloria gondulae.“ Kdo jih kupi po 300 gld., drug k drugemu? k prvemu, k drugemu in tretjemu!

Od beneške meje 17. januarja [Izv. dop.] Gospod urednik, že dolgo časa sva molčala in ne vem, da-li se še spominjate, kako sva oštela tisto slavno inteligencijo našo, ki daje prostemu narodu „prelep“ izgled; da jo posnema premnogokrat tako vestno s tem, da tudi on prerad švaburi, da se preveč ogreje za tuj jezik, na veliko škodo materinstvu. Tujci pa, ki prihajajo k nam „v goste“ in „na hlad“, nesó domu čisto drugačno podobo, kakor je v resnici, ali bi morala biti. Naj rečem dve tri o le-tej prevažnej zadevi.

V drugem letošnjem zvezku „Neue Illustrirte Zeitung“ vidimo lepo sliko „po originalu“ znanega slikarja A. D. Golza, ki nam predočuje dve krasni mladenki iz našega — Kanala. Dasi sem radoveden, kdaj bi bil videl oni slikar v Kanalu taka dva „kampiona“, tako idilično krasna; v tako lepejši noši, — vendar o tem ne govorim. Dostaviti pa vendar le moram, da slavni slikar A. D. Goltz izvestno ni videl na Kanalskem tako krasne narodne noše. Če stite čitatelje pa bi utegnili zanimati, kar se piše o teh „Kanalserinnen“.

Omenjeni komentar govori kaj laskavo o krasoti nežnega spola v Soškej dolini. Ondi beremo: „Kogar je volja, da vidi lepe žene in dekleta, napoti naj se iz gornjega Trebiža v Bolec na Primorskem, ki je znan še posebno po svojej „kluži“, od tod naj gre ob Soči v Kobarid, Tolmin in od tu preko Kanala v Gorico, avstrijsko našo „Nizzo“, in videl bo prava čudesa!“ Da, res, nežni naš spol je lahko hvaležen takej — reklami. Bojim se, da nam v bodoče odpeljejo tujci vse naše krasotice izpred — nosa. Da ima Bolec res lepih „Rožic“, to ve svet že na daleč okolu. „Ko gredo fantje črez Predou, dekleta pa ta dou“, in ko odidejo še vojaki iz „Bolških Kluž“ v širni svet, tedaj se razširi tudi slava naših lepih Bolčank na daleč okrog.

Dalje v prilogi.

Jako pa sem se začudil slavnoznani „Deutsche Gründlichkeit“, ko nam gori na Dunaji proklamuje naše Kanalice za potomce starih — Rimljanov, a Kanal premestijo tja doli v — Furlanijo. In saj se to sodi že po onej podobi, — tako se trdi ondi — ker je njih noša, podoba, kretanje itd. — vse „südländisch“. Res, to vam je gorostasna temeljnost! Italijanski Lahi res mislijo, da so Julijske Alpe še vedno italijanske, kar, to se ume, še ni poslovanila italijanskemu življu sovražna (!) vlada avstrijska. (Risum teneatis amici! No, sedaj so nam pa temeljiti Nemci povedali na vsa usta: kaj smo bili in kaj smo. Povedalo se nam je, da je bila ta Loška dolina priklopljena k „la patria del Friuli“, katero je nekdanji vladal knez, da govorimo jezik, ki je veliko bolj sličen latinskemu, kakor jezik italijanski in da smo po svetu znani sploh pod imenom — Furlani! No, xabaja Bory! naši ljudje hodijo po svetu, kjer jedo polento brez soli, je cela družba cel teden jeden sam „sardalon“. za katerega glavo se konečno stepó; tu doma pa pomiramo za „pelagro“. Lahi pa, ki preže na naše ozemlje, lahko kriče, da se njih bratom tu v Julijskih Alpah godé neznosne krivice, ki jim jih naklada kruti jarem — avstrijski!

Žal, da so ravno naši Kanaanci res malce preveč goreči za „sardalone“ in „pelagro“. Človek pride v Kanal, zaleze v „café Durli“ — in tu se govori furlanski, zaleze človek „kam drugam“, zopet furlanski. In tako kaže Kanal res že skoro — furlansko lice. Kanaanci, ogibajte se jezika „dei s — ni“ ter bodite Sloveniji krepak jez proti razširjajočemu se italijanstvu. Ogibajte se tiste škodljive „navade“, ker taka navada silno škoduje, posebno takim krajem, ki meje na požrešne tujce! Taka navada se ukorenini, preide v krv in meso, — in kraj je izgubljen. To nam priča „Lucinico“, ki je bil še pred malo „križi“ pošten slovenski „Ločnik“. Tudi tam je bila le „navada“ a huda „navada“, ki nam vedno le škoduje! Inteligenca, ne raznaroduj nam naroda z nedolžno „navado“!

Kako izvrstno znajo na Dunaji geografijo avstrijskih dežel, kaže nam tudi druga slika iz Jugoslavije, pod imenom: Hochzeit in Istrien. No, slikar nam pa pripoveduje v komentarju, da je stopil v čoln v Devinu ter po priliki pri Miramari srečal več čolnov veselih gostov in nova čestilca sv. Lukeža, katerima je sijala iz oči sama sreča in zadovoljnost. Slika je lepa, a slikarju vrlo radi oprostimo „neprijetno pomoto“ (!), da nam potisne celo Devin tja doli v „tužno“ slovansko Istro, ker nas je oškodoval s pohvalnim komentarjem k onej sliki o istrskem Slovancu! Ondi se pove, da je istrski Slovan z večine le poljedelec, ki z veliko ljubeznijo obdeluje peštico plodne zemlje; da si prideluje doma izvrstno kapljico, vender je jako trezen, vino raje proda. Jako ljubi snažnost, a tudi z duševnih zmožnostih daleč nadkriljuje — nemškega kmeta v Alpah. Res, tolike nepristranosti nismo vajeni od Nemcev!

O srečnem ženinu pa je slikar poizvedel, da mu je bila mati Italijanka, a oče — Slovenec, — sin je ostal Slovenec! A kako se godi z našo inteligencijo? Poroči li se Slovenec s tujko, ki se ne more in ne če priučiti našemu jeziku, tako je „umgangssprache“ v hiši — tujščina. Omoži li se naše dekle s tujcem, o! ono se koj aklimatizuje pri svojem možu, gladko se priučiti jeziku svojega moža in — izgubljena je za nas z vsem svojim rodом! To so žalostni slučaji, — a resnični. Spominjam se, kako hudo smo kritikovali marsikatega slovenskega rodoljuba, ki je ni spregovoril se svojo soprogo slovenske besede! Bili smo mladeniško navdušeni, a od profesorjev slovenščine nismo čuli slovenske besede, razen pri slovenski uri. Ni li to žalostno? Je li to izgled, katerega se da mladini? Okanimo se vender takih razvad ter spoštujmo svoj jezik najprej mi sami, če hočemo, da ga bodo spoštovali tudi naši — sosedje! Dokler se bo šopirila inteligenca naša s tujim perje, bodimo gotovi: da se Nemci in Lahi ne bodo dovoljno učili našega jezika. Oklenimo se trdno načela: če nesem prisiljen, ne izpregovorim v tujem jeziku, — in Nemci in Lahi se bodo morali marljiveje učiti, če bodo hoteli bivati in govoriti z nami. V to nam bodi v prelep izgled pokojni Fran Erjavec.

ГОРСКИ НИХИЛИСТ.

Iz Kamnegorice 17. prosinca. [lv. dop.] V nedeljo 16. t. m. prišli so Kroparski fantje pevci v spremstvu tamošnjega mnogozasluznega učitelja gosp. M. K. obiskat našega pred ne dolgo časom

v Kamnogorico došlega gospoda duhovnika J. B. Pred odhodom mudili so se tudi vrli mladiči v gostilni K. . . . i in so nam dali priložnost poslušati krasno petje, petje, kakeršno se, le malokdaj po deželi čuje. Veselje je slušati, kako ti brdki mladiči (večinoma delavci) pesni, kakor: „Tičica gozdna“, „Slovo lastovki“, „Jadransko morje“, „V boj“ in mnogo drugih, izborna in natančno pojó. Mnogo vaj in truda je k temu treba, in to je ravno marljivi gospod učitelj M. K., kateri z mnogim trudom v petji poučuje poslušne in nadarjene Kroparske fante in jih tudi k vrlema in poštemu obnašanju spodbuja, da je res lepo videti, kako mirno in prijazno se vedejo ti mladeniči, bodisi na ulici ali doma ali v najoliknejši družbi. Dobro bi bilo, da bi si jih bil surovež, ki je prišel zabavljat v gostilno, rajši za izgled vzeti, kako se treba mej ljudmi obnašati. Pevci so mnogo pohvale želi od gospóde, v gostilni navzočne, in to pohvalo so tudi v resnici zaslužili.

Iz ravno navedenega se pa tudi razvidi, da naroden in marljiv učitelj tudi m. j. odrasčeno mladino lahko veliko v prid narodu in omiki stori.

K.

Domače stvari.

— (Denašnja XV. seja deželnega zbora kranjskega) trajala je javno do 3/3. ure popoldne. Vsprejel se je zakon o upeljavi samostojne deželne naklade od porabljenih žganih opojnih pijač in ta naklada po nasvetu finančnega odseka določila od porabljenih likerjev in vseh poslašenih opojnih tekočin brez razločka na stopinje alkoholovine od hektolitra po 6 gld., od vseh drugih porabljenih žganih opojnih tekočin po stopinjah 100 delnega alkoholometra za vsako hektolitersko stopinjo 18 krajcarjev. — Vsprejel se je potem postavljeni načrt o razdelbi skupnih zemljišč in uredbi dotičnih skupnih pravic do njih uživanja in oskrbovanja. Resolucijam, katere je gospodarski odsek stavil, posebno prvi, katera določuje, vlada naj potrebno ukrene po ukaznem potu, da se za obravnave, poizvedbe, poravnave, izjave, razglasila, vabila, ožnana pri izvršitvi tega zakona uporablja v dotični občini navadni deželni jezik, ugovarjal je baron Schwegel ter rekel, da je ta določba neumestna in nasvetoval je, da se o prvem, kakor o drugih oddelkih resolucije preide na dnevni red. Prof. Šuklje dokazal je bar. Schwegelnu, da je tudi on podpisal bar. Scharschmieda jezikovni predlog, v katerem je „govor o gemeindeüblichen Sprachen“. Poslanec Hren je naglašal, kako malo se spoštuje slovenski jezik pri uradih. Naznanila, vabila vse je še večinoma nemški. Poslanec Kersnik je potem nasvetoval, da se dotični del resolucije gospodarskega odseka premeni tako, da se uvede pri deželnem odboru obstoječa praksa in se reče: „v obeh deželnih jezikih“, mesto v dotični občini navadni deželni jezik. Poročevalec Dev pa nasprotuje preuredbi Kersnikovi, kazoč kako se godi pri napravi novih zemljišnih knjig. Dotične naredbe zvirajo od nadsoodišča v Gradcu in vse je le nemško, tako, da je škoda za trud in za stroške, kajti skoro nobeden dotičnikov tega ne bere. Pri glasovanju vsprejme se Kersnikov predlog. Zanj glasujejo tudi nemški poslanci, drugi oddelki resolucije se pa zavržejo. Vsprejme se potem še zakonski načrt o sestavi deželne komisije za stvari, ki se tičejo očiščevanja gozdnega sveta od tujih osredkov in zakonski načrt o nekaterih premembah močvirskega zakona. Reši se mnogo prošenj o cestnih zadevah. Potem naznani deželni glavar grof Thurn tajno sejo, da se reši predlog deželnega odbora o dovolitvi začasnih doklad pri deželnih uradih nameščenim osobam. Prihodnja seja bode v ponedeljek.

— (Draginske priklade za deželne uradnike in služabnike.) Deželni odbor izročil je v včerašnji seji nasvet, naj se deželnim uradnikom in služabnikom po raznih odstotkih dovolijo začasne doklade k službeni plači, katere bodo skupno iznašale 4128 gld. Predlog izročil se je finančnemu odseku v pretres.

— (Ministerijalni svetnik g. Wolf) zapustil je v sredo Ljubljano. Prišel se je prepričat, kako slovenski dijaki v nemščini odgovarjajo, sploh kako z nemščino na srednjih šolah v Ljubljani stoji. Odgovarjalo se je vkljub nasprotnemu prizadevanju dveh nemških profesorjev, zlasti gosp. E. Nedveda, neprijatelja slovenskih dijakov, ki je, da bi vender naša želja ne spolnila se, vprašal, po-

sebnost v sedmem razredu, najslabeje dijake. G. O. Gratzy pa se je odtegnil, ker se je bal predavati zgodovino v navzočnosti gospoda ministerijalnega svetnika v slovenščini, v katerej mu jezik ne teče gladko. Takoj po odhodu ministerijalnega svetnika je zopet „dobrega volja“ prišel poučevat. Kar se tiče g. prof. Heinricha, katerega je današnja „Lai-bacher-Zeitung“ vzela pod svoje krilo, ponavljamo to, kar smo zadnjič pisali.

— (Za Erjavčev spomenik in ustanovo) so darovali: Uredništvo „Soče“ 50 gld.; dr. A. Gregorčič 15 gld.; Ivan Berbuč 15 gld.; čitalnični ud na Krasu delnico za 10 gld. in v gotovini 10 gld.

— (Dostavek.) V odboru za Erjavčev spomenik je tudi g. Ivan Hribar, čegar ime je zadnjič po pomoti izostalo.

— (Slovenska predstava) v tukajšnjem deželnem gledališču bode v torek 25. t. m. Po dolgem premoru posrečilo se je dramatičnemu društvu spraviti zopet ope eto na oder. Predstavljal se bode „Mesečnica“, komična opereta v enem dejanju. Poslovenil J. Učarjev. Uglasbil Iv. pl. Zujec. Dirigent in učitelj opereti je dramatičnega društva kapelnik gospod prof. Gerbič. Ta večer nastopita prvokrat operna pevka gospa Milka Gerbičeva v ulogi „Mesečnice“ in gospodična Luiza Daneševa. Priznanja vreden je trud odbora, ki z vsemi silami dela na to, da vsestransko zadovolji slovensko občinstvo. Pred „Mesečnico“ igralo se bode „Išče se odgojnik“. Igra v dveh dejanjih. Po francoskej: On demande un gouverneur“ poslovenil Valentin Mandelc. Uloge uročene so našim prvim igralnim močem. Upati smemo, tirjati smemo polno hišo!

— („Glasbena Matica“) osnovala je pod vodstvom svojega novega učitelja g. Eberharta kot kapelnika brezplačno orkestralne vaje za diletante, pri katerih se že sedaj udeležuje precejšnje število godbe večjih gospodov. Vaje se vršijo vsak ponedeljek in četrtek od 7. do 8. ure zvečer v društvenem prostoru v Virantovi hiši. Vabijo se torej uljudno k obilni udeležbi k tem skupnim vajam vsi gospodje, ki imajo veselje do godbe in katerim je sploh mari za sestavo takega za Ljubljano jako potrebnega — orkestra. Oglasiti se je na napominanih dnevih pri imenovanem vodji. Odbor.

— (Pevska redna šola) prične se pri slovenskem delavskem pevskem društvu „Slavec“ in bode vsak torek in petek zvečer od 8. do 9. ure. Ob tej priliki vabi odbor vse dosedaj še nepevce, kateri imajo veselje do petja, da pristopijo k društvu in se lahko upišejo v ponedeljek, torek in sredo večer v prostorih „Glasbene Matice“ (Virantova hiša II. nadstropje) pri društvenem odboru.

— (Tukajšnje delavsko izobraževalno društvo) ima jutri dne 23. t. m. popoldne ob 2. uri v gostilni pri „Zvezdi“ (Ferline) svoj občni zbor.

— (Nova knjiga) izšla je pod naslovom: „Filip. Žalostna igra v petih dejanjih. Spisal Vittorio Alfieri. Poslovenil Josip Križman. Trst. Tiskarna V. Dolenc. 1886.“ 71 str. Alfieri po pravici sluje kot izboren pesnik in njegove drame so preložene skoro na vse evropske jezike. Gosp. Križmanu smo zategadelj hvaležni, da je s tem prevodom izpolnil, kar je obetal pred najstajimi leti v uvodu k „Antigoni“ in to cvetko presadil na slovenski vrt. Prevod je blaglasen in knjigo toplo priporočamo vsem rodoljubom.

— (Zgodovine fará Ljubljanske škofije,) katero izdaje g. A. Koblar izšel je četrti zvezek, v katerem g. administrator Ivan Šašel prav dobro opisuje zgodovino Adlešičke fare na Belokranjskem. Poleg prirodznanskega in statističnega opisa in drugih zanimivih podatkov ima knjižica tudi dodatek „Adlešički lokalizmi“, mej katerimi je marsikatero zanimivo zrno.

— (Iz Šmarija pri Jelšah.) Dne 16. t. m. imelo je Šmarijska požarna bramba svoj občni zbor, v katerem so se vršile nove volitve v odbor. Moško učiteljstvo je pristopilo „in corpore“ k požarni brambi ter bilo voljeno v odbor. Slava! Požarna bramba in Čitalnica priredita tudi letos plesni venček, a nekateri tržani „elite venček“. Dne 23. t. m. bode v salonu g. Jagodiča zborovanje „Družbe sv. Cirila in Metoda“ za šmarijsko-rogatski okraj, h kateremu zborovanju se slavno občinstvo obeh okrajev uljudno vabi. Pričakuje se po zadnjem prepričanju, da se tudi sedaj kmetski stan v mnogobrojnem številu udeleži, da pokaže svojo narodno probujenost.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 22. januarja. Deželni zbor. Obširna včerajšnja debata o Pražakovi jezikovni naredbi zelo pomenljiva. Poročevalec Vošnjak in knez Liechtenstein izvrstno govorila. Nemški konservativci za Vošnjakov predlog glasovali. Danes poslednja seja.

Dunaj 21. januarja. „Politische Correspondenz“ dobila je od posebnega dopisnika iz Berlina poročilo, da merodajni politični krogi položaj jako resnim zmatrajo. Omenjeni krogi si ne prikrivajo, da so se črne pike, ki so že dlje časa opazovale na obzorji, zgostile polagoma v preteče oblake. Miroljubna pisava francoskih listov ni mogla uplivati pomirljivo, ker se je načelo „mir in zmernost“ izreklo glasno, da ga je čula vsa Evropa. Francoska se jako sumno pripravlja ob nemško francoski meji in prireja z veliko hitrostjo barake in taborišča. Francoska vlada tega niti prikrivati neče, ker je velik del potrebnih desk nakupila od nemških trgovcev v Alzaciji in Loréni. Počakati treba, bodi li francoska vlada nakupovanje lesa opravičila ali ne.

Bukurest 21. januarja. Širi se vest, da so tukajšnjega bolgarskega agenta Stojanova nagloma v Sofijo poklicali. Stojanov je baje rekel, da se v Bolgariji pripravljajo resni dogodki in da bode vlada energično postopala.

London 21. januarja. Vesti z Dunaja in iz Carigrada poročajo, da je bolgarsko pogajanje v dobrem tiru. Vesti iz Peterburga pa trdijo, da se Rusija še vedno neče udeleževati pri poravnavi, dokler regentstvo ne odstopi. Še le tedaj bi Rusija pokazala svojo spravljenost in predlagala novega kandidata za bolgarski prestol.

Poziv

slovenskim rojakom na Goriškem.

Tužni dogodek preteklega tedna dirnal je nemilo srce vsakega rojaka, ki je o njem slišal, kajti Fran Erjavce bil nam je priljubljen učitelj, ki je po svojih mnogih poljudnih in dovršenih spisih govoril prepričljivo in poučno do naroda v razno vrstnih njegovih potrebah. Njegova beseda bila je kakor pribita in vsakdo št. 1 si je v čast, če je mogel tudi osebno z njim občevati. Njegova istinita in delavna ljubezen do naroda našla je priznanje in živ odmev pri vseh, ki so ga poznali. In v kateri vasi goriške dežele je bil Fran Erjavce nepoznan? V visokih hišah kakor v revnih bajtah prebirali so vedno z največjo pazljivostjo in koristjo njegove spise, in večinoma bil je tudi osebno znan po vsem Primorskem, kajti večkrat je prepotoval deželo v znanstvene namene. Kako je narod cenil ranjkega Erjavca, kako mu je bil udan in hvaležen, pokazal je njegov veličastni pogreb. A v svesti smo si, da s pogrebno slavnostjo hvaležna srca narodova niso dobila še popolnega odduška, da vsakdo pričakuje še posebne prilike, o kateri bi mogel spričati svojo narodno zavednost, svoje visoko spoštovanje in iskreno hvaležnost do ranjkega. Da bi se gorki želji posameznih rodoljubov ponudila taka prilika, odločili so prijatelji in spoštovalci ranjkega, ki stanujejo v Gorici, poseben odbor, ki naj bi vsprejemal radodarne doneske, s katerimi naj bi se postavil ranjkemu pisatelju rodoljubu dostojen spomenik na goriškem pokopališču, a ostali znesek naj bi se porabil v namen, ki bi se najbolje strinjal z nazori in delovanjem ranjkega. Goriških rodoljubov splošna misel je, naj bi se večji del radodarnih doneskov porabil za ustanovo, katera naj bi bila v prvi vrsti v prid njegovima osiromačenima otrokoma, kolikor in dokler bi razmere to zahtevale. Znano je, s kako presrečno ljubeznijo je ranjki skrbel za svoji deklici, ki se odgojujeta v samostanu v Škofji Loki. Ako bi razmere dovolile, da bi se mogel tudi narod udeleževati pri odgoji osiromačenih otrok z morebitnimi podporami, bilo bi gotovo v zmislu ranjkega in znak hvaležnosti, ker bi prenesli ljubezen do njega na njegova otroka, katera je presrečno ljubil. Ako bi se v tem oziru pokazala narodova pomoč nepotrebna, naj bi se nabrana vsota porabila v znanstvene namene in v prosveto naroda, za katero je ranjki Erjavce delal in živel. Prepričani smo, da Slovenci se bodo ujemali s prelepim načrtom, ki so si ga izmislili goriški prijatelji ranjkega, katerim so okoliščine in življenje narodu in družini prerano umr-

lega pisatelja dobro znane. V imenovani goriški odbor za Erjavceve spomenik in ustanovo voljeni so naslednji gospodje: Ivan Berbuč, profesor; dr. A. Gregorčič, deželni poslanec; S. Gregorčič, vikar na Gradišči, pesnik; Julij pl. Kleinmayr, profesor; dr. Lisjak zdravnik v Gorici. Temu odboru naj se pošiljajo radodarni doneski, ki se bodo vestno obračali po namenu častitih darovalcev v zgore opisanem zmislu. Z obilnimi darovi pokažimo, da znamo ceniti zasluge ranjkega za prosveto naroda slovenskega, ter povračujemo mu vsaj nekoliko gorko ljubezen, katere je gorel do naroda slovenskega. V vsakem trgu in v vsaki vasi naj bi se našel kdo, ki bi podpiral blago podjetje goriškega odbora. Prepričani smo, da ta poziv potem ne ostane mrtev, temveč da najde v srci vsakega rodoljuba glasen in viden — odmev. Rojaki! S tem, da častimo spomin svojega blagega učitelja, neutrudnega delavca na narodnem polju, častimo sami sebe in se delamo vredne, da nam Bog pošlje družih. Vsak naj pripomore po svoji moči k plemenitemu podjetju!

Poslano.

Slavni Matici slovenski!

Steber slovenskega slovstva — nenadomestljivi Fran Erjavce zgrudil se je v prerani grob. Mej onimi društvi, ki so mu najtesneje k srcu prirastla, bila je Matica slovenska. Teh 23 let, odkar obstoji, ni je noben pisatelj podpiral s tolikimi in tako korenitimi spisi, nego pokojni Fran Erjavce. Nehvaležna bi bila Matica manom njegovim, da mu ne postavi književnega spomenika. Takoj letos naj poda 1. zvezek zbranih povestij in potopisov Erjavcevih udom svojim. Dolžna je to pokojniku, dolžna je to narodu! Zbrani pripovedni spisi Erjavcevi bodo najboljša reklama Matici slovenski.

Matičnjak.

prinaša v 2. številki sledečo vsebino: I. Fran Erjavce †. — II. Jos. Klemenčič: Iz samote (pesem). — III. Fr. Gestrin: Z nesrečnim srcem, z mračno dušo... (pesem). — IV. Ant. Funtek: Iz spominov mlade žene. II. — V. Ivan Trdina: Hrvaški spomini. (Dalje.) — VI. Janko Podgorce: Iz naše vasi. (Konec.) — VII. Dr. Fran Celestin: Josip Stritar (Boris Miran). (Dalje.) — VIII. Pogled po slovenskem svetu: 1. Slovenske dežele. 2. Ostali slovenski svet. — SLIKE: I. Bosenski ustaš. II. Na savski obali. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

Listnica upravnštva: Gosp. J. K. v Podmelti: Naročnino ste imeli plačano za polovico minulega leta, toraj se s poslanimi 7 gld. plačano sedaj za vse leto 1886.

„LJUBLJANSKI ZVON.“
Gld. 4.60. (933—24)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Tužci:

21. januarja.

Pri **Mossmanu** z Dunaja. — Taussig iz Linca. — Schlager iz Zagreba. — Geiringer, Braun z Dunaja. — Dr. Samec iz Kamnika.
Pri **Hochhausu**, Thumel z Dunaja. — Korn iz Gradca. — Ledner iz Prage. — Morawetz, Leidmeier z Dunaja. — Koch, Falberger iz Celovca. — Blaschke, Alina z Dunaja. — Stalzer iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

20. januarja: Karolina Prelesnik, jermenarjeva žena, 52 let, Stari trg št. 2, za jetiko. — Jernej Ravnikar, umirovljeni davčni uradnik, 82 let, Emonska cesta št. 10, za starostjo.
21. januarja: Amalija Zevnik, zasebnica, 71 let, Igriške ulice št. 8, za otrpnenjem srca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. jan.	7. zjutraj	749.75 mm.	—17.6° C	sl. sevz.	jas.	
	2. pop.	749.61 mm.	— 7.2° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	749.81 mm.	—11.4° C	brevz.	jas.	

Srednja temperatura — 12.1°, za 10.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	15 kr.
Srebrna renta	81	35
Zlata renta	111	30
5% marena renta	97	91
Akcije narodne banke	869	—
Kreditne akcije	283	50
London	127	10
Srebro.	—	—
Napol.	10	03
C. kr. cekini	5	96
Nemške marke	12	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167
Ogerska zlata renta 4%	101	10
Ogerska papirna renta 5%	91	90
5% štajerske zemljišč. cdvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 g	172
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	109
Tiamway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	50

V Calumetu v Severnej Ameriki
dné 25. junija 1886.

Blagorodni, plemeniti gosp. TRNKOCZY, lekar poleg rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam, da sem prejel Vašo pošiljatev domačih zdravil, kakersne Vi napravljate, v svojo največjo zadovoljnost. Prosim Vas tedaj še jedenkrat, po pošti poslati naslednjih izvr tno uplavlajočih domačih zdravil ter Vam hkratu pošljem 9 dolarjev (nad 20 gld. av. velj.) za polac lo troškov. Vzlje precejšnjih voznih troškov se ne ustrašim naročiti Vaš h jako razširjenih domačih zdravil iz Calumeta, Michigan, v Severnej Ameriki, ker jih moji tukajšnji rojaki po pravici močno zahtevajo.

Ostanem Vam udani

Josip Schneller,

v Calumetu, Michigan, Sev. Amerika.

5 dvanaestorica Marijacejskih kapljic za želodec, proti želodčevim boleznim itd., 1 steklenica 20 kr.
5 zavitkov kri čistilnih kroglic, 1 skatljica 21 kr.
1 dvanaestorica cvetú zoper trganje po dr. Malič-ki, proti protinu, revmatizmu itd., 1 steklenica 50 kr.
1 dvanaestorica sokú kranjskih planinskih zelišč s podofornokishm apnom in železom pomešanega, proti plučnim boleznim, kašlju in hripavosti, 1 steklenica 56 kr.

P. n.

Jednakih zahvalnih pism in naročil za domača zdravila lekarne TRNKOCZY, zraven rotovža v Ljubljani, došlo je poslednji iz vseh držav kontinenta, na stotine iz kronovin Avstro-Ogerske in sicer od zdravnikov, lekarjev, živinozdravnikov, duhovnikov itd. itd. (792—14)

Podpisana stavbena družba oddaje po dražbi

prevažanje opeke

iz njenih opekarnic na Viči. — Pogoji se zvedo v pisarni

(53—1) Kranjske stavbene družbe.

Strojarija (Weissgerberei) in usnjarija

z vsem dotičnim orodjem odda se takoj v najem pod jako ugodnimi pogoji. — Omenja se, da ni tukaj ni daleč okoli ni jednake obrtnije. — Obrtnija je jako na dobrem glasu in obstoji že nad trideset let. Gospodar je odda zaradi bolezni.

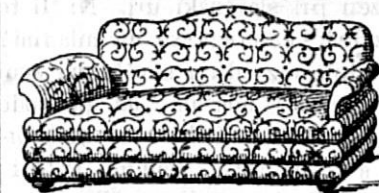
Ponudbe naj se pošiljajo Antonu Deklevi v Posojini. (49—1)

Podpisana stavbena družba more za prihajajočo sezono preskrbovati

lepo lomljeno kamenje,

ki ga ima nalomljenega Podpečjo, v vsakej množini, loco obrežje Ljublanice. — Več se izve v pisarni

(52—1) Kranjske stavbene družbe.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nstavil sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kup em na deželi pošljem, če želijo, uzorce blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Kijučarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54—1)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1887 se je v 1. dan januarja 1887. leta pričelo in sicer je davek plačati od vsacega psa v okrožji ljubljanskega mesta, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najdalje do 10. februarja t. l. preskrbijo letošnje marke pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, naj o pravem času uplačajo takso, ker od 10. dne prihodnjega meseca naprej bo konjač lovil pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 1. januarja 1887.

Pisar

s prav dobrimi spričevali, izvežban v vseh pisarniških strokah, želi pod ugodnimi pogoji ustopiti do 1. februarja t. l. v odvetniško ali kako drugo pisarno. — Ponudbe v sprejema iz prijaznosti upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod chiffro V. C. R. (42-2)

Trgovsk pomočnik,

slovenskega in nemškega jezika zmožen, v prodajalnici specerijskega in mešanega blaga dobro izurjen, želi do 1. marca t. l. svoje sedajno mesto premeniti. — Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“ z naslovom V. v L. št. 200. (46-2)

Spretni

zavarovalni nadzorniki

z dobrimi spričevali se vsprejmejo. — Prosilci naj pošljejo svoje prošnje generalnemu zastopstvu „ANKER“-ja, društva za zavarovanje življenja in rent na Dunaji, v Ljubljani na Turjaškem trgu št. 7. (3-2)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčev, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kršinič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska.
GALERTA (Osteocolle sans odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamó. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastonj. (840-19)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarna Piccoli-ja
v Ljubljani

ne omogoči ozdravitev samo premožnemu, marveč tudi najubornejšemu bolniku. Popolnoma pravi v čast imenoval jo je neki visokočastiti gospod duhovnik „pravo roko Božjo“, ker polajša in ozdravlja najhujše bolečine in najnevarnejši bolezni, ter od strani, ako se rabi pravčasno, velike nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bēde in solza.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštenu povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem mestu v lekarni Rizzoli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji (5-3)

Pivo v steklenicah.

Slednji dan na novo napolneno carsko. (4-4)

marcno in bock-pivo

iz pivovarne bratov Kosler-jev priporoč.

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah.

Bittner's CONIFEREN - SPRIT

Najboljše sredstvo za čiščenje zraka za bolniške in otroške sobe; nenadomestljivo razkuževalno sredstvo pri boleznih sapnika in živčne sisteme; odlično obvarovalno sredstvo kot ustna voda proti boleznim vratu in žrela. (823-3)

Bittner-jev coniferen sprit se dobiva samo pri

JUL. BITTNER-ji, lekarji v Reichenau, Sp. A. in v spodaj navedenih zalogi.

Cena steklenice coniferenega sprita 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr.

z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat imamo: „Bittner, Reichenau, N.-O.“

Zaloga za Kranjsko pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji.

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856-41)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Altagasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Razglas.

V četrtek dne 3. februarja 1887

dopoludne ob 10. uri bo mestni magistrat svojo hišo št. 12 v Streliških ulicah v Ljubljani

za sv. Jurija rok 1887. leta potom očitne dražbe, ki se vrši v njegovem uradu, oddal v najem.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 18. januarja 1887.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554-28)

Umetne

(41-2)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Vsak dan

sveže pustne krofe

dobi se v

Janez Föderl-ovi

nasladni pekarni

Lingove ulice.

(10-4)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbhan Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. Vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. („Mladika“, 1868.) — II. Moč in pravica. („Zvon“, 1870.) — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. („Slovenski Narod“, 1872.) — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. („Zvon“, 1876.) — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. („Slovenske večernice“, XXXV. zvezek, 1880.) — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. (Koledar „Družbe sv. Mohorja“, 1880.) — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja. („Slovenski Narod“, 1868.)

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poština

za posamični nevezani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročé skupno

najmanj deset iz-

vedov.

Prodajajo se v

(17-3)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani,

Kongresni trg.

Gledališka stolba.

Spretnega, v odvetniških poslih dobro izurjenega (43)

pisarja

vsprejme odvetnik na deželi. Plača po zmoglosti — do 60 gld. na mesec. Ponudbe s kratkim curriculum vitae naj se pošljejo pod „Dr. Kr.“ upravnistvu tega lista.

Predpust 1887.

5 gld.

10 metrov TERNO dvojne širskosti, polvolnati, rosa, laks, bel, svetlomoder in slannatorumen, razpošilja po poštne povzetji (39-2)

BERNHARD TICHON v Brnu, Zeljni trh 18. Uzeri zastoj in franko.

Prave, garantirane

voščene sveče in voščene zavitke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

OROSLAV DOLENEC, svečar v Ljubljani. (952-8)

Naznanilo
krčmarjem
kavarnarjem
in trgovcem.

Najfinejša žganje iz žita.	hktl. za 18 gld.
Najfinejša slivovka	26
Najfinejša droženka	38
Najfinejši Kuba-rum	38
Najfinejša rozolje vseh vrst	28
Naslednje pijače razpošilja se v hrastovih sodih z železnim obročem blizu 4 litre s poštne povzetjem franko na vse poštne postaje v Avstriji, ne da bi prejemnik še kaj stroškov imel.	
Najfinejši čajski Rum iz Jamajke	gld. 4.80.
Najfinejši Kuba-rum	2.90.
Najfin. pristna Širnijska slivovka	3.60.
Najfinejša štajerska višnjevka	3.80.
Najfinejša brinjevka	2.90.
Najfinejši kiseljnovce	2.60.
Najfinejši klosterski liker (Benediktinar)	3.80.

Esenca za želodec iz gor-skih zelišč, izvrstna zdravilna in okusna pijača proti boleznim v želodci, kataru in krču v želodci. 1 steklenica z navodom, kako se rabi — 40.

Razpošilja v obloženi kakovosti

grafičinska žganjarja in tovarna

Benedikta Hertl-a, (839-11)

v Konjicah na Spodnje Štajerskem.

Dobro droženko vedno kupim in sode za 4 litre v dobrem stanju za 70 kr. nazaj vzamem.

Praktikant

iz boljše hiše, slovenščine in nemščine zmožen, se takoj vsprejme v trgovini specerijskega, materialnega blaga in barv Josipa Toman-a na Ptuih. (40-2)

V zalogi klobukov

ANTON KREJČI, na Kongresnem trgu, na voglu Gledaliških ulic,

se dobé najfinejši in najnovejši

klobuki

za gospode in dečke, kakor tudi

civilne in vojaške kape

v bogati izbiri in po nizkih cenah. (199-47)

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosforokislom)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy. lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začnjenju se sušici (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluc, bluvanju krvi pomaga izvleček apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zaapneni). — Proti pomankanju krvi, bledici, slabosti, škrofelnim pomaga veeuplivo krl delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, zasliženje, težko sapo olajša, ozdravi in dpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovše zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdravljeni z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarni na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavrtku varstveni znak, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek).

Originalna cena gld. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je. Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113, (kamor naj se pošilja pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczy-ju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijanih mest. (854-13)

Najboljše kraško brinje

ima na prodaj **ANDREJ JELEN** v Opatjem selu (p. Sagrao). — Kdor hoče imeti iz njega najboljše brinjeve, naj se obrne do njega. Po primernej ceni ga proda do 200 mernikov. (28-4)

Naznanilo.

P. n. gospodarjem, čast. duhovščini, gg. učiteljem in vsem prijateljem kmetijstva usojamo si naznanjati, da je na svetlo prišla nova kmetijska knjiga z naslovom:

KMETIJSKO BERILO

za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in gospodarjem v pouk.

Po naročilu visokega c. kr. ministerstva kmetijstva spisa

E. KRAMER,

ravnatelj deželne kmetijske šole v Gorici.

Knjiga govori na kratko o vseh kmetijskih strokah s posebnim ozirom na kmetijske razmere na Kranjskem, Primorskem in Spodnjem Štajerskem, obseza 16 tiskovnih pol na močnem papirju ter ima 83 podob. Ker je dovolilo vis. c. kr. ministerstvo za tisk knjige zdatno podporo, jej je cena samo 80 kr., trdo vezane pa 75 kr. in 5 kr. za poštino.

Dobiva se (30-2)

v tiskarni Dolenc v Trstu.

Marijinceljske kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

po izvornem propisu prirejane in se dobivajo le v lekarni Trnkoczy, zraven rotovža v Ljubljani, so najboljše in, kakor mnoga spričevala potrjujejo, najkusenejše in prospejnejše kapljice zoper vse želodčne bolezni in njih posledice, kakor: smrdljivo sapo, netečnost, želodčno slabost, napenjanje, kislo pehanje, koliko, želodčni katar, zgago, kamen, premočno zaslezenje, zlatenico, gnjus in vzdiganje, zlato žilo, glavobol, ako pohaja iz želodca, želodčni krč, zabasanje, preobložen želodec z jedili in pijačami, obistne in jetrne bolezni itd.

Svarilo! Se jedenkrat nam je omeniti, da so te kapljice izpostavljene velikemu ponarejanju. Mnogo ljudi je, ki neso vešči v pripravljanju teh kapljic in pod imenom „Marijinceljske kapljice“ razpečavajo slednje kot ponarejene kapljice mej nevednim ljudstvom, da le morejo napraviti kako kupčijo. Te kapljice zaradi svoje brezvspešnosti neso prave „Marijinceljske kapljice za želodec“, ampak le grenka voda. Kdor torej želi pravih Marijinceljskih kapljic za želodec, pazi naj pri kupovanju vedno na gorenjo podobo Matere Božje, ki je za varnostno marko postavno zajamčena in mora biti na vsaki stekleničici. Prodaja (685-16)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Steklenica z rabilnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gld., 5 tucatov le 8 gld.

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo specialno z roko ali nogo: ploščate in krožne žage (Band- und Kreissägen), stroje za žlebanje in dolbenje (Fräss- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specialiteto (722-8)

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nadalje se še priporoča za popolne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za jermene iz kovanega železa in z zvezami po najnovejših sistemih, skrbce iz železa in kovine.

Proti ognju in ulomu varno

F. Wertheimovo blagajnico

imeti, je dandanes premožnim p. n. osobam postala nujna potrebnost, zategadelj naj se nikdo ne ustraši stroškov, ki jih stane, ker neso v nobeni primeri z nevarnostjo, v katerem je premoženje, ako je nema.

Udano vabim tedaj na nakup takih blagajnic, ki jih imam vedno dosti v zalogi.

Zastopstvo c. kr. privilegovane tovarne F. Wertheimovih (50-1) blagajnic za Kranjsko ima

FRAN DETTER

v Ljubljani, na Starem trgu, nasproti železnemu mostu.

Sigmund Mittelbach

Krebs-Apotheke in Wien, I., Hoher Markt

najljudnejše priporoča sledeče medicinsko-farmacevske specialitete, ki so v vsakem oziru zares izvrstne, preskušene in zanesljive.

Švedske kapljice. Jedno najstarejših in najbolj domaćih zdravil, ki se v največ evropskih deželah v neštevilnih rodbinah proslavlja kot pravi specifcum proti vsem boleznim, katere izvirajo iz pokvarjenega želodca, slabega prebavljenja ali prehlada; po prastarem receptu napravljajo lekar Mittelbach švedske kapljice, ki so daleč okoli jako priljubljene. Cena steklenici 50 kr.

Lasni cvet za krepcanje lasnega temelja in lasnih korenin, za odpravo luskin, kakor tudi za ohranjanje in pospeševanje rasti las. Steklenica velja 80 kr.

Anatherin ustna voda in zobna pasta, že več kakor dvajset let najpriljubljenejša in najboljše čistilno in ohranilno sredstvo za zobe. Cena steklenici 40 kr., zobna pasta 60 kr.

Plučni zeljiški med. Proti kašlju, hripavosti, zasliženju, kroničnemu plućnemu kataru itd. Večkrat na dan uaj se ga vzame jedna kavina žličica. — Cena steklenici 80 kr.

Centralna lekarna za vsa homeopatična zdravila.

Poštne naročila izvrše se z obratno pošto in prosim, da se naznani natančen naslov in poštne postaja. (899-8)

Ženski prašek najfinejša kakovosti, popolnem neškodljiv, bel in rudeč. V škaticah po 50 kr.

Sellerie-Elixir, stinskih esencev, pospešuje in krepi prebavljenje, je gotovo sredstvo za ohranjanje moške sile. Steklenica 2 gld. 80 kr.

Mittelbach-ova

pomada za obraz,

izvrstno sredstvo proti pegam, mozuljem, ogreem, pikam, odstrani nečisto- sti kože; ako se dalj časa rabi, postane koža nežna in fina, gube minejo in še celo v višjih letih ohrani koži svežost. Cena lončku 80 kr.

Ozebljinski balzam. 1 stekl. 40 kr.

Mittelbach-ovi prsni bon-

boni, najboljše in najgotovše sred- stvo proti zasliženju, kašlju, hripavosti, prsnim in plućnim boleznim. Cena škaticji 35 kr.

Br. Bastler-jeve kapljice

proti koleri, v steklenicah po 35 kr. in 1 gld.